

הבתולה שולא

היתה

שלושה צעידים ישבו חמישה חודשים בכלא

באשמת אונס. במישפט הודחה הקטינה שלא היו דברים מעולם

מה שבאמת קרה היה, שהיא באה לדירה שלי כיום מעצרו של מרוואן. אנחנו היינו ארבעה בחורים בדירה, דיברנו איתה ועודדנו אותה, לא נגענו בה ולא עישנו סמים. היא הלכה אחרי כך הביתה, וזוכרה אחרי שלושה חודשים ללכת למיטרה ולספר על אונס.

אבל בכל זאת הייתי גיזעי. את יכולה לשאול עליי ביפו, מי זה סמי קאדי. גם מבחינה לאומית אני בסדר. כאשר היה העניין עם מיסגד חסר-בק, הייתי מעורב בפרשת גניבת הנעליים של צ'יץ'.

בכל אופן, רציתי להתרחק מיפו, וכך קרה ששכרתי דירה בכתיים. רציתי לגור שם לכדי, בלי בעיות, אבל כל מיני חברים מיפו, בובלי וחברים שלו, היו באים אליי לדירה. לא היה לי לב לסלק אותם, כי כאשר לא היה לי היכן לישון, הם נתנו לי לישון אצלם והיו בסדר איתי.

חמש גירסות שונות

ב אותו היום שבו התלוננה במישר טרה, הזמין אותנו מרוואן, החבר שלה, לדירת גיסו. שם, לפנינו, חקר אותה אם זה נכון שאנחנו שכבנו איתה. אנחנו הכחשנו הכל, והיא שתקה. או אמר לנו מרוואן שלא נלון הלילה בבית, כי הקטינה התלוננה במיטרה על אונס. אבל מה פיתאום שאני אברח מהבית שלי, כאשר לא עשיתי כלום? אז נשארנו בבית, ונעצרנו על-ידי המיטרה.

כל הזמן הכחשנו הכל, והסתבר לנו, מפיו של עורך-הדין אהרון שלנגר, שייצג אותנו בהתחלה, כי הקטינה חזרה ובאה למיטרה, ושם סיפרה בכל פעם גירסה אחרת על מה שקרה בדירה. פעם סיפרה כי שכבה איתנו מרצונה, ופעם סיפרה שכלל לא שכבנו איתה. היא מסרה חמש גירסות שונות.

כאשר הגיע התיק לדיון לפני השופט אריה אבן-ארי, הוא עצר אותנו עד לחקירתה של הקטינה. מכיוון שלא היה לנו כסף, לא יכולנו

אונס קבוצתי בכוח

אחד הידירים של בובלי הוא מרוואן עינבאוווי מיפו. היתה לו חברה יהודיה, בת 15. הם באו לדירתי כמה פעמים ביחד, והיכרתי גם את החברה. ידעתי שהיא לומדת בבית ספר תיכון. המיטרה סיפרה שהיא חברה של מרוואן ושוכבת איתו. מרוואן נעצר או נחשד של הודחה קטינה לסמים ובבעילת קטינה.

מייד כאשר מרוואן השתחרר ממעצרו, בערך אחרי שלושה חודשים, הוא הלך עם החברה שלו למיטרה, והיא הגישה תלונה וסיפרה כי אחרי מעצרו של מרוואן, היא באה לדירתי לבקר אותי ולשוחח על הצרות של מרוואן, ואני, יחד עם בובלי וסטל, נתנו לה לעשות סמים ואחר-כך אנחנו אותה

תובעת גיא

הצעירה דיברה בלשון רחוב...

המתלוננת, 15 וחצי, הביאה לבית-המישפט תעודה המאשרת כי היא בתולה.

התובעת, פנינה גיא, ראתה את התעודה ונדהמה. הצעירה כעלת-יד תעודה התלוננה במיטרה כי שלושה גברים אנסו אותה, והוסיפה שיש לה חבר בן 22, שאיתו היא שוכבת מרצונה. כאשר עלתה הצעירה על דוכן העדים, היה ברור כי שלושת הנאשמים, סמי קאדי (29) מחמוד בובלי (20) ואחמד סטל (22) הולכים הביתה (העולם הזה 6.8.86). "הכל התחיל מזה שהיתה לי דירה שכורה בכתיים", סיפר סמי קאדי להעולם הזה.

הנה ספורו:

אני בן לאב ערבי ולאם יהודיה, והיה לי קשה לגור ביפו. לכן ביקשתי שיעזרו לי לשכור דירה בכתיים. כאשר הייתי ילד קטן גדלתי בי מוסדות ובמישפחות-אומנות. הוריי התגרשו בילדותי, ואני ואחותי נותרנו לבד, מסתובבים בין קרובי-מישפחה ומוסדות. אחרי-כך אני נשא אשה ערבית, ועברנו להתגורר איתו.

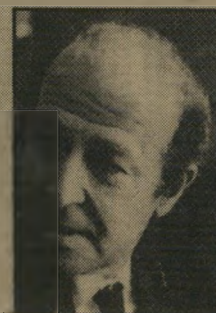
החיים שלי בבית היו קשים מאוד. אמי החורגת היתה אשה פרימיטיבית, שהעריפה את שתי בנותיה עליי ועל אחותי. כאשר ביקשתי תוספת-אוכל, היתה אומרת לי: "לך לאמא שלך, הוונה היהודית!".

אני הייתי הולך בבוקר למכולת ומביא את הלחמניות והנקניק, והיא עשתה מזה כריכים לבנות שלה, לי נתנה לחם עם זעתר. היא התנגדה לזה שאבי ישלח אותי לבית-ספר טוב, כי זה עולה כסף, ולכן לא קיבלתי השכלה.

המתלוננת הקטינה מסרה למיטרה 4 עדויות שונות

הם נתנו לי סאכנה מבגנו ובה 70 גירסאות לבקום שבו, סימני 70 מעשים חריגים, מצטיי והרשתי

אונס ב-4 גירסות

על סמך עדויות 11 נעצרו שלושת הצעירים הנחקרים, הם אבנר 17, אשכנז 17, ומיכאל 17. הם מוכיחים את תעודת ימי-הבית. איתם ספגו לפעם סיריזים, אבל כפולם לא שכבו איתה. לא נתנו לה

המשיך להעסיק את עורך-הדין שלנגר, ולכן לא היה מי שידאג לנו ויקדם את הריון. במקום לשמוע את המתלוננת תוך זמן קצר, ישבנו ככלא המישה חודשים, עד שהיא העירה השבוע לפני הרכב השופטת חנה אבנור.

הקטינה הביאה איתה תעודה שהיא בתולה. זה היה טוב בשבילנו, אז

מזוכה קאדי

סחבתי את נעלי של צ'יץ'!

התרגזו עלינו והחליטה להפיל עלינו תיק, ולכן הלכה והתלוננה במיטרה. אבל גם זה שקר. אף פעם לא הטרדנו אותה. זה היה רעיון של מרוואן, שהיא תתלונן עלינו, ולכן עשתה זאת.

עוד כאותו היום שבו העידה המתלוננת, בא אלינו עורך-הדין שמונה עבורנו על-ידי המדינה, והציע לנו שנודה בבעילת קטינה, והוא ידאג שלא נקבל מאסר נוסף. אבל אנחנו צעקנו עליו, כי לא עשינו כלום וישבנו לשווא חמישה חודשים. ובאמת, מייד אחרי שהיא העידה, ויכזו אותנו ושיח ררו אותנו.

עד כאן סיפורו של סמי קאדי.

החיים שלי בזבל

התובעת, פנינה גיא, היתה די הנוכח כאשר עמדה לפני בית המישפט ושמעה את עדותה של המתלוננת. היא כבר ידעה קודם לכן כי המתלוננת חזרה בה מכל גירסות האונס והבעילה, ויכתה את הצעירים. התובעת התרשמה רע מאוד מהצעירה הרוזה, שדיברה בלשון-רחוב, ולא כתי-מידת-תיכון.

גם תעודת-הבתולים שהציגה הצעירה לפניה הפתיעה אותה. מאחר שהיתה עדות מלאה, שבה סיפרה הצעירה כי היא שוכבת עם מרוואן מזה זמן רב. אחרי שהגישה התובעת את עדותה של הצעירה לבית-המישפט, על פי סעיף 10 א', הוכרזה הקטינה כעדה עוינת, וסיפרה את סיפוריה.

אז חזרה בה התובעת מכתבי האישום. מאחר שלא היה כל סיוע לעדותה של הצעירה ברבר אונס או בעילה, לא היה טעם להמשיך בדיון. נגד הקטינה יוגש כתב-אישום על עדות-שקר, והיא צפויה למאסר. "החיים שלי בזבל", אמר הקטינה, "ולכן לא איכפת לי אם גם אכנס למאסר".

השנה איתם, אבל הכל היה מרצונה הישפטי, הוא מופיה במצבי-שיעור. דבר נכנסה עם כל אחד מיום לחדר הישיבה. בעוד המידים יושבים בשלול, כצד המפגשה ייגברם שכבו איתה

על סמך עדויות 11 נעצרו שלושת הצעירים הנחקרים, הם אבנר 17, אשכנז 17, ומיכאל 17. הם מוכיחים את תעודת ימי-הבית. איתם ספגו לפעם סיריזים, אבל כפולם לא שכבו איתה. לא נתנו לה

הוא סיפרה למיטרה שיש לה חבר 22, עדי ביפו, ולפני חודשים אחריים נעצרו יחד במיטרה-סמים. זמן קצר לפני הוצאתו שובנו שובנו עם הדיקה וזמן קצר אחר-כך